

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

Direktoratet for
samfunnssikkerhet
og beredskap

Riktlinjer för gräns- överskridande samverkan

– med stöd av Nødnett och Rakel

Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan – med stöd av Nødnett och Rakel
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Illustrationer: Martin Ek
Bilder: Johan Eklund, Thomas Henrikson
Produktion: Advant Produktionsbyrå

Publikationsnummer: MSB1094 - mars 2017
ISBN: 978-91-7383-741-5

Förord

I dag är det nordiska samarbetet en del av vardagen i många gränsregioner, bland annat längs med gränsen mellan Norge och Sverige. Flera organisationer kommunicerar och samverkar dagligen med kollegor i grannlandet. Möjligheten att använda Nødnett och Rakel tillsammans kommer ytterligare att underlätta gränsöverskridande samverkan och stärka såväl den norska som den svenska krisberedskapen.

Riktlinjerna är framtagna av norska och svenska användarorganisationer i samverkan, och utgår ifrån de samverkansbehov som finns idag. Kommunikationsystemen Nødnett och Rakel behöver följa användarnas behov, den tekniska utvecklingen och förändringar i vår omvärld för att vara användbart. Därför uppdaterar MSB, DSB tillsammans med användarorganisationerna riktlinjerna när det behövs.

Med riktlinjerna för gränsöverskridande samverkan gör vi det enklare, effektivare och säkrare att samverka över både nationsgränser och organisationsgränser. Det ger förutsättningar för att skapa en god beredskap och effektivare räddningsinsatser. Med sammankopplingen mellan Nødnett och Rakel ökar vi den gemensamma förmågan till samverkan.

Minna Nyman

Rakel och ledningssystem

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Tor Helge Lyngstøl

Avdelingsdirektør Nød- og beredskapskommunikasjon

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB)

Innehåll

Om riktlinjerna	6
Så här läser du Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel	6
Viktiga ord att känna till när du läser	7
Förutsättningar för att använda ISI	9
Så fungerar ISI	11
Gruppsamtal sker genom internationella talgrupper	11
Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel.....	15
Den som ser behovet initierar gränsöverskridande samverkan	15
Kommunikationscentralerna anvisar talgrupperna	15
Vissa talgrupper är aktörsgemensamma, andra är aktörsspecifika	17
Gemensamma rutiner för alla talgrupper och aktörer	18
Samtliga talgrupper är rikstäckande, men ofta finns en geografisk rekommendation	18
Talgrupper för gränsöverskridande samverkan	21
Alla blåljusaktörer: NOSE-EM (Emergency).....	21
Samtliga ISI-användare: NOSE-CO (Cooperation)	21
Search and Rescue-aktörer: NOSE-SAR (Search and rescue).....	22
Brann och redningsvesenet/räddningstjänsten: NOSE-F (Fire)	23
Politiet/polisen: NOSE-P (Police).....	25
Polisens personskydd: NOSE-PV (Police VIP)	26
Polisens säkerhetstjänst: NOSE-PSS (Police Security Service	26
Polisens spaning: NOSE-PS (Police Surveillance)	27
Fjällräddningen i gränsområdet: NOSE-MR (Mountain Rescue)	28
Helsevesenet/Ambulanssjukvården: NOSE-H (Health)	29
Tolletaten/Tullverket: NOSE-CU (Customs)	30
Tullens spaningsgrupper: NOSE-CUS (Customs Surveillance)	31
Tull-Polis samverkan: NOSE-CUP (Customs Police)	31
Tullens spaning och polisens spaning: NOSE-CUPS (Customs Police Surveillance)	32
Talgrupper förberedda för framtida bruk.....	32
Nationella myndigheter: NOSE-AUTH	32
Regionala aktörer: NOSE-REG	33
EURO – DMO talgrupper.....	33

Övriga ISI funktionaliteter	35
Nödsamtal/Säkerhetslarm	35
Kryptering	35
Statusmeddelanden.....	35
SDS-Meddelanden	36
Textmeddelanden	36
Funktioner som inte är tillgängliga.....	36
DGNA (dynamisk grupptilldelning)	36
Samverkan över gränsen – det här behöver du veta	39
Norsk och svensk krishantering bygger på liknande principer	39
Båda länderna hanterar olyckor, kriser och andra händelser på tre nivåer	40
Svenska och norska blåljusaktörer – likheter och skillnader	40
Sekretess vid gränsöverskridande samverkan.....	45
Utbildning, träning och övning	47
Så talar du i Rakel och Nødnett vid gränsöverskridande samverkan	49
Bokstavera enligt Nato-standard	49
Norsk-svensk ordlista för krishanteringsaktörer	50
Svensk-norsk ordlista för krishanteringsaktörer	52
Ordförklaringar.....	53
Förkortningar	55
Referenser	57

Om riktlinjerna

Riktlinjerna för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel vänder sig till dig som behöver kunna kommunicera och samverka med en kollega eller samarbetsaktör i grannlandet. För att kunna tillgodogöra dig innehållet behöver du antagligen ha utbildning i och erfarenhet av Norges tetranät Nødnett eller Sveriges tetranät Rakel.

Riktlinjerna berör bara gränsöverskridande kommunikation och samverkan. Information om hur du ska använda ditt lands tetranät i övrigt finns i dokumenten *Felles sambandsreglement for nødetatene, beredskaps- og samvirkesaktører respektive Nationella riktlinjer för samverkan i Rakel*.

Så här läser du Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel

I kapitlet *Förutsättningar för att använd ISI* kan du läsa om vad som behöver vara på plats för att du ska kunna migrera till annat land.

I kapitlet *Så fungerar ISI* kan du läsa om hur kommunikationen i ISI fungerar och om de funktioner som finns.

I kapitlet *Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel* kan du läsa om hur kommunikation och samverkan i gränsöverskridande talgrupper går till.

I kapitlet *Talgrupper för gränsöverskridande samverkan* hittar du en beskrivning av alla gränsöverskridande talgrupper och deras användning.

I kapitlet *Övriga ISI funktionaliteter* kan du läsa om hur olika funktioner fungerar och hur du ska hantera dessa.

I kapitlet *Samverkan över gränsen – det här behöver du veta* kan du läsa mer om viktiga skillnader och likheter mellan Norges och Sveriges krishanteringssystem.

I kapitlet *Utbildning, träning och övning* finns kortfattad information om att öva och underhålla förmågan till gränsöverskridande agerande.

I kapitlet *Så talar du i Nødnett och Rakel vid gränsöverskridande samverkan* hittar du bokstaveringsanvisningar samt ordlistor över norska och svenska ord, uttryck och termer som är viktiga att känna till när du kommunicerar med kollegor i grannlandet.

I kapitlet *Ordförklaringar* hittar du förklaringar till termer och begrepp som har med tetrakommunikation, ISI och krishantering att göra.

Viktiga ord att känna till när du läser

Riktlinjerna använder ett antal ord på ett sätt du kanske inte är van vid från Nødnett eller Rakel.

Radioterminal – enheten du använder

I stället för exempelvis *Nødnetterminal* eller *Rakelmobil* används termen *radioterminal*. En radioterminal är en sändare/mottagare för att kommunicera i tetranäten Nødnett och Rakel.

Kommunikationscentral – samlingsbegrepp för alla sorters centraler

Kommunikationscentral fungerar i detta dokument som ett samlingsbegrepp för en mängd olika centraler, exempelvis *larmcentral*, *operationscentral* och *ledningscentral*. I vissa fall används mer specifika ord, om skillnaderna mellan olika typer av kommunikationscentraler behöver betonas.

Sammankoppling – samlingsbegrepp för att koppla ihop talgrupper

Det finns flera tekniska lösningar för att koppla samman talgrupper. Om det inte behöver specificeras vilken teknisk lösning det rör sig om, används uttrycken *sammankoppling* eller *att koppla samman*.

ISI – står för Inter System Interface

Är en europeisk standard för sammankoppling av TETRA-nät. Det svenska nätet Rakel och den norska motsvarigheten Nødnett är sammankopplade enligt denna standard.

Förutsättningar för att använda ISI

Förutsättningar för att använda ISI

Två förutsättningar behöver vara på plats för att du ska kunna använda ISI:

- **Det behövs en tilläggstjänst för gränsöverskridande samverkan**
Tilläggstjänst ISI Sverige och Norge måste beställas utöver grundabonnemanget för Nødnett respektive Rakel. Aktörer som har Nødnett eller Rakel har alltså inte automatiskt tillgång till ISI. Tillgången till ISI prövas av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) i Norge och av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) i Sverige.
- **Radioterminalen måste vara registrerad i grannlandets nät**
En radioterminal som migrerar till grannlandets tetranät måste vara registrerad i grannlandets nät på förhand för att det ska gå att använda radioterminalen där. Tilldelade talgrupper måste ha programmerats i radioterminalerna. Radioterminalen måste dessutom ha mjukvara som stöder ISI migrering. För att migrering in i Nødnett eller Rakel ska fungera måste radioterminalerna vara programmerade med godkänd AIM-programvara.

Migreringen från det ena tetranätet till det andra kan antingen ske automatiskt utifrån de båda nätens signalstyrka i förhållande till varandra, eller manuellt genom att du gör ett aktivt val med radioterminalen. Om det sker automatiskt eller manuellt beror bland annat på vilken inställning man valt i radioterminalen samt din egen organisations riktlinjer. I båda fallen blir det ett kortare avbrott när radioterminalen registreras i grannlandets nät.

Förutsättningar för att använda ISI i grannlandets nät

Så fungerar ISI

Så fungerar ISI

Gruppsamtal sker genom internationella talgrupper

Ett gruppsamtal mellan det norska Nødnett och svenska Rakel sätts upp genom statistiskt sammankopplade talgruppspar, där en talgrupp ligger i Nødnett och den andra talgruppen ligger i Rakel. Dessa talgrupper kallas NOSE-talgrupper och möjliggör användning av samma talgrupp i båda länderna.

Alla deltagare i en NOSE-talgrupp kan höra all kommunikation oavsett i vilket land (eller nät) de befinner sig i. NOSE-talgrupperna är nationella i båda länderna och för användning i norsk-svenskt samarbete på lokal, regional och nationell nivå. Om du ska besöka grannlandet och radioterminalen är migrerad, används alltid en NOSE-talgrupp.

Utöver gruppsamtal finns det också bland annat stöd för individsamtal, statusmeddelanden, SDS-meddelanden och nödsamtal i ISI. Begränsningar av funktionaliteter i näten förekommer. Du kan läsa mer om detta i kapitlet; *Mer om ISI funktioner*.

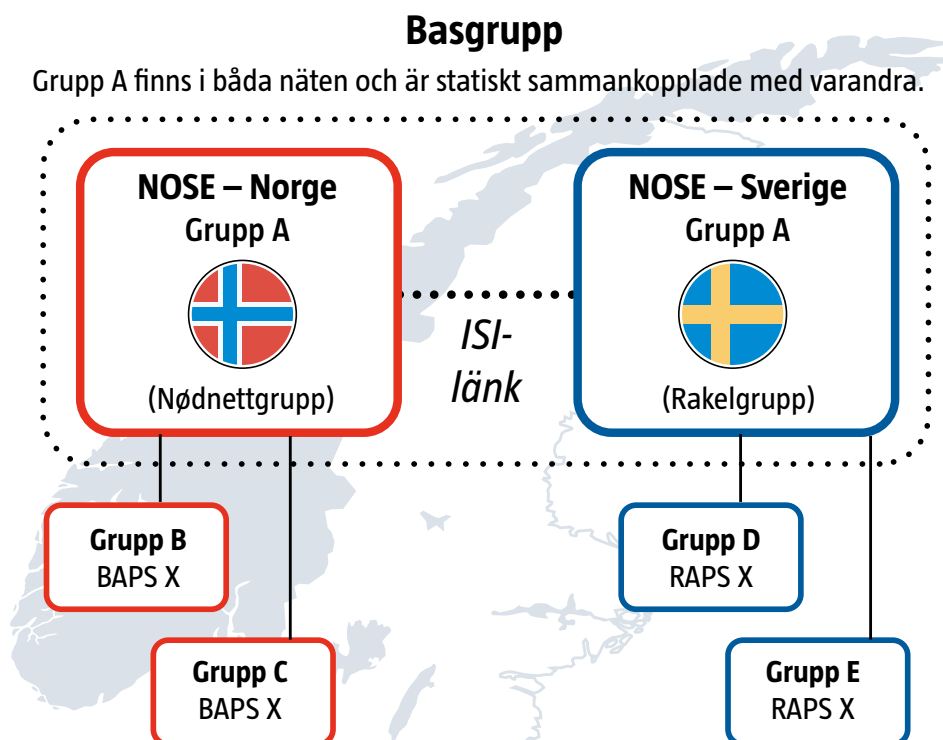
Sammankoppling av NOSE-talgrupper

En kommunikationscentral anvisar antingen en av de statistiskt sammankopplade talgrupperna direkt, eller kopplar samman de nationella talgrupperna med vald NOSE-talgrupp. Du som användare kan antingen delta direkt i en av de statistiskt sammankopplade grupperna, eller genom att delta i en talgrupp som är sammankopplad med en av de statistiskt sammankopplade grupperna. Vid sammankoppling till en NOSE-talgrupp måste NOSE-talgruppen vara en bastalgrupp. Om en lokal händelse eskalerar och man behöver stöd från annat land, måste befintliga sammankopplingar tas bort. Därefter sammankopplas de nationella talgrupperna med NOSE-talgrupp som bastalgrupp.

NOSE-talgrupper rekommenderas att endast sammankopplas med lokala talgrupper på den sidan av gränsen där händelsen sker och hanteras. Det hjälpande landet använder anvisad NOSE-talgrupp.

Användare i Sverige kan inte garanteras att höra kommunikation från den lokala sammankopplade talgruppen om det finns sammankopplade talgrupper från båda länderna in i NOSE-talgruppen.

Statistiskt sammankopplande av NOSE-talgrupper

Nødnettgrupperna B och C kan sammankopplas med grupp A i Nødnett. Om grupp B är sammankopplad med grupp A i Nødnett kan du som är medlem i grupp B delta i gruppsamtal som sker i den sammankopplade talgruppen, grupp A.

Rakeltalgrupperna D och E kan sammankopplas med grupp A i Rakel. Om grupp D är sammankopplad med grupp A i Rakel kan du som är medlem i grupp D delta i gruppsamtal som sker i den sammankopplade talgruppen, grupp A.

Det går bara att koppla talgrupper direkt till någon av grupperna i det statistiskt sammankopplade talgruppsparet (A). Det går alltså inte att sammankoppla grupp E med grupp D, utan grupp E måste få en egen koppling.

I den statistiska sammankopplingen definieras antingen Nødnetts grupp A eller Rakels grupp A som kontrollerande grupp. Den kontrollerande gruppens parametersättning styr gruppsammankopplingens egenskaper, till exempel tiden innan samtalet kopplas ned.

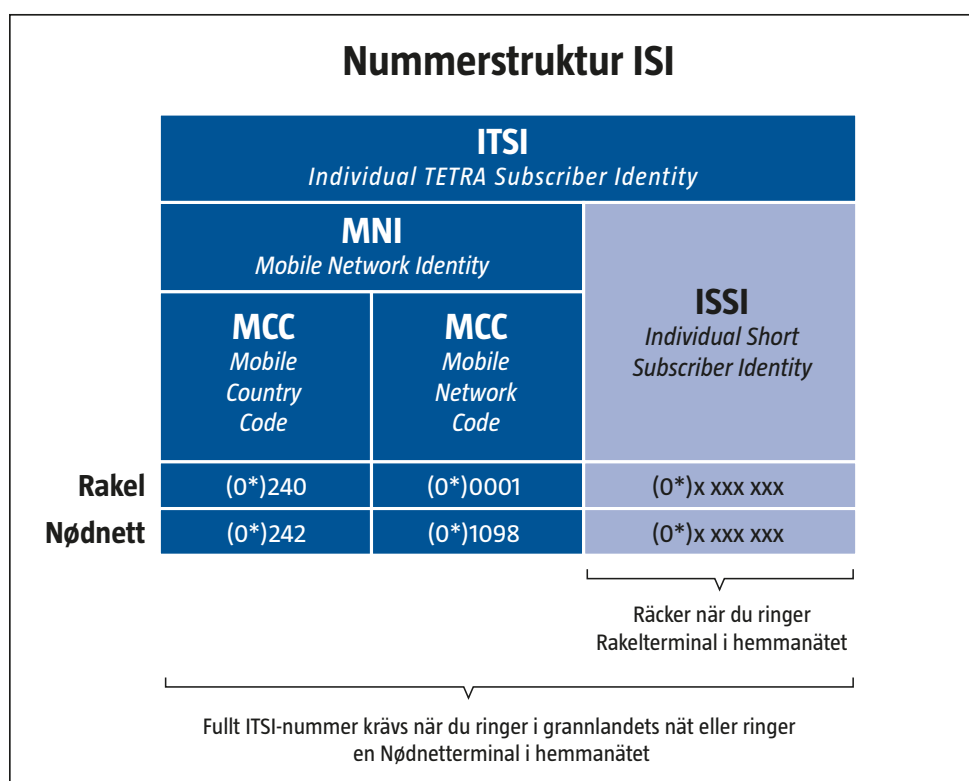
Att observera en NOSE-talgrupp kan inte sammankopplas med en andra NOSE-talgrupp.

Individsamtal

Du kan ringa individsamtal både till användare i ditt hemmanät och till användare som befinner sig i grannlandets nät. Det är möjligt att ringa både simplexsamtal och duplexsamtal inom och mellan de båda

För att ringa ett individsamtal, slå det kompletta numret till den radioterminal du vill ringa. Det kompletta numret kallas för ITSI-nummer och består av tre delar:

- en landskod
- en nätkod
- ett individuellt nummer.

* beroende på typ av Rakelterminal

**Riktlinjer för
gränsöverskridande
samverkan i
Nødnett och Rakel**

Riktlinjer för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel

Riktlinjerna utgår från användarens behov och situationens krav på ledning och samverkan. Med det som utgångspunkt har talgrupper skapats utifrån ett system som optimerar antalet talgrupper och minimerar antalet talgruppsbyten för användaren. För att ISI ska bidra till effektiv kommunikation och samverkan mellan norska och svenska aktörer krävs att alla använder talgrupperna enligt framtagna rutiner och metoder.

Den som ser behovet initierar gränsöverskridande samverkan

En grundläggande princip för gränsöverskridande samverkan i Nødnett och Rakel är att den som ser behovet av stöd från grannlandet ska ta initiativ till att inleda gränsöverskridande samverkan.

EXEMPEL

1. En polispatrull följer efter en bil och är på väg att passera norsk-svenska gränsen. Polispatrullen kontaktar sin kommunikationscentral, och ber dem anvisa en talgrupp för gränsöverskridande kommunikation.
2. En operatör på en kommunikationscentral upptäcker att det egna landets resurser inte räcker till för att hantera en händelse. Operatören kontaktar då en kommunikationscentral i grannlandet och ber om bistånd.

Kommunikationscentralerna anvisar talgrupperna

Precis som i Nødnett och Rakel är det kommunikationscentralerna som anvisar NOSE-talgrupper. Valet av talgrupp påverkas av vilka aktörer som behöver kommunicera med varandra, och vilken uppgift de behöver lösa.

EXEMPEL

En skogsbrand har upptäckts och en svensk kommunikationscentral har fått det första larmsamtalet. Räddningsledaren bedömer att man behöver bistånd från Norge. För att norska och svenska aktörer ska kunna kommunicera över gränsen anvisar kommunikationscentralen i ett första skede talgruppen NOSE-EM-2 för gränsöverskridande samverkan.

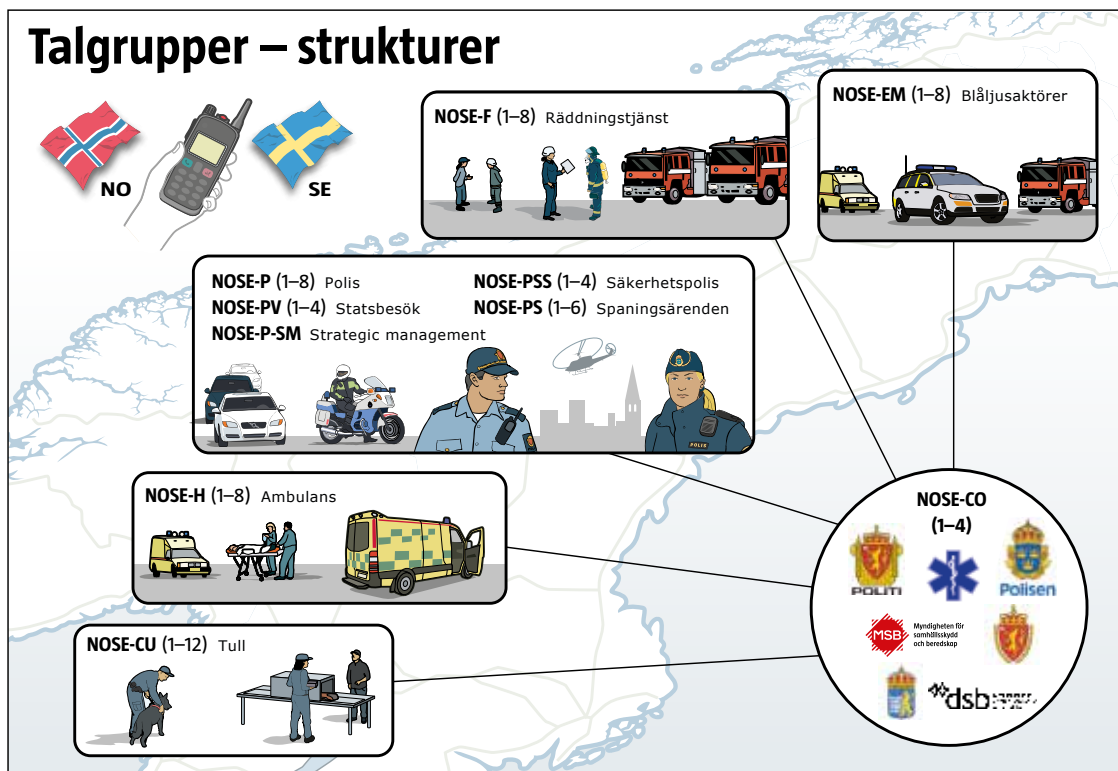
Vissa talgrupper är aktörsgemensamma, andra är aktörsspecifika

De aktörsgemensamma NOSE-talgrupperna i ISI är avsedda för gränsöverskridande samverkan mellan flera olika typer av Nødnett- och Rakelaktörer, bland annat Brann- och redningsvesen/räddningstjänsten, politiet/polisen, helsevesenet/ambulanssjukvården samt Tolletaten/Tullverket. Följande talgrupper är aktörsgemensamma:

- NOSE-EM (*Emergency*), talgrupper för tillfällen då ländernas blåljusaktörer (polis, räddningstjänst, ambulans) behöver kommunicera med varandra.
- NOSE-CO (*Cooperation* talgrupper för aktörer som inte har tillgång till övriga NOSE-talgrupper och behöver kommunicera med varandra.
- NOSE-AUTH (*Authorities*), talgrupper för samverkan mellan norska och svenska nationella myndigheter.
- NOSE-REG (*Regional actors*), talgrupper för samverkan mellan regionala aktörer i Norge och Sverige.
- NOSE-SAR (*Search and Rescue*), talgrupper för norsk-svensk samverkan för sök och räddningsinsatser till sjöss eller i luften.

De aktörsspecifika talgrupperna är avsedda för gränsöverskridande samverkan med motsvarande aktör i grannlandet, till exempel bara politiet och polisen eller bara helsevesenet och ambulanssjukvården. Följande talgrupper är aktörsspecifika:

- NOSE-F (*Fire*), talgrupper för Brann- och redningsvesenet/ räddningstjänsten
- NOSE-P (*Police*), talgrupper för politiet/polisen
 - NOSE-P-SM (*Police Strategic Management*) för polisens strategiska ledning
 - NOSE-PV (*Police VIP*), talgrupper för politiets/polisens personskydd
 - NOSE-PS (*Police Surveillance*), talgrupper för politiets/polisens spaning
 - NOSE-PSS (*Police Security Services*), talgrupper för politiets säkerhetstjäneste/säkerhetspolisen
 - NOSE-MR (*Mountain Rescue*) talgrupper för svenska och norska fjällräddningsresurser gränsnära områden.
- NOSE-H (*Health*), talgrupper för helsevesenet/ambulanssjukvården
- NOSE-CU (*Customs*), talgrupper för Tolletaten/Tullverket
 - NOSE-CUS (*Customs Surveillance*), talgrupper för tollens/tullens spaningsgrupper
 - NOSE-CUP (*Customs Police*), talgrupper för tollens/tullens samverkan med polisen
 - NOSE-CUPS (*Customs Police Surveillance*), talgrupper för tollens/tullens spaning och politiets/polisens spaning.

Gemensamma rutiner för alla talgrupper och aktörer

Gemensamt för alla talgrupper är följande:

- Den kommunikationscentral som ansvarar för händelsen anvisar talgrupper och kopplar vid behov samman dem.
- Om händelsen startat i Norge eller Sverige sammankopplas de nationella talgrupperna som används i den aktuella händelsen med anvisad NOSE-talgrupp som då är bastalgrupp.
- Grannlandets aktörer använder den NOSE-talgrupp för gränsöverskridande samverkan de blir anvisade.
- NOSE-talgrupper, dvs den talgrupp som är bastalgrupp i punkten ovan, rekommenderas att endast sammankopplas med lokala talgrupper på den sidan av gränsen där händelsen sker.

Samtliga talgrupper är rikstäckande, men ofta finns en geografisk rekommendation

Alla talgrupper för gränsöverskridande samverkan går att använda i hela Norge och i hela Sverige.

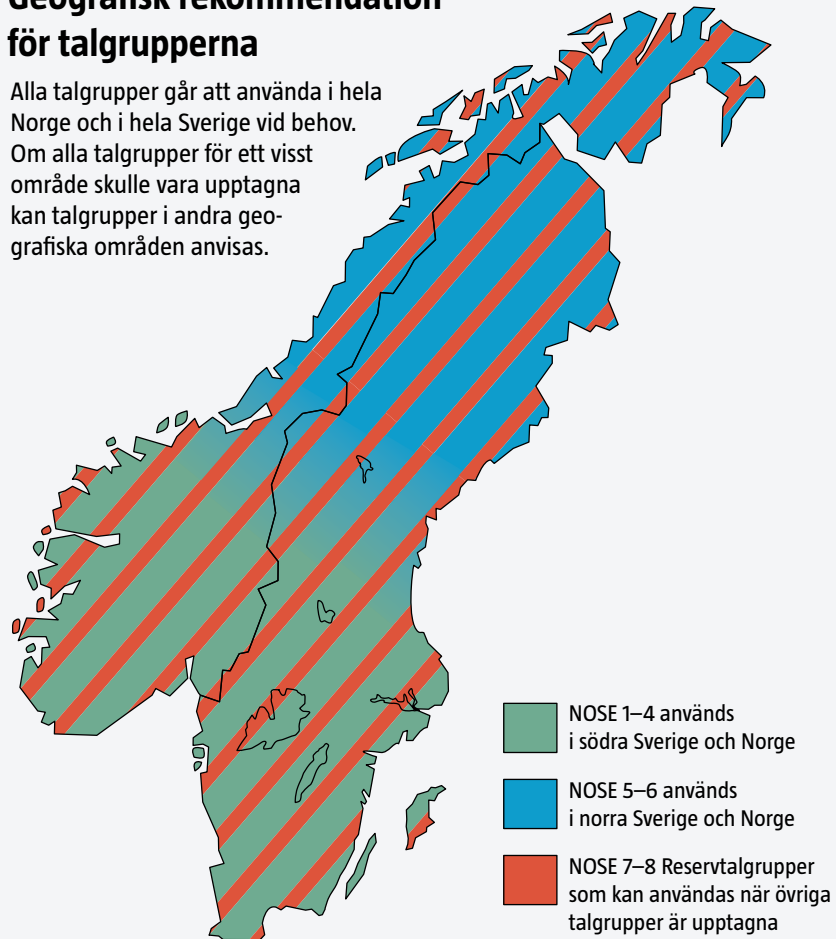
För flera av talgrupperna finns det dock en rekommendation om att de ska användas i en viss del av länderna, till exempel i södra Norge respektive södra Sverige. Detta framgår i så fall av talgruppsbeskrivningen i kapitlet *Talgrupper för gränsöverskridande samverkan*.

EXEMPEL

- NOSE-EM-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-EM-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-EM-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna. Om alla talgrupper skulle vara upptagna kan talgrupper i andra geografiska områden anvisas.

Geografisk rekommendation för talgrupperna

Alla talgrupper går att använda i hela Norge och i hela Sverige vid behov. Om alla talgrupper för ett visst område skulle vara upptagna kan talgrupper i andra geografiska områden anvisas.

**Talgrupper för
gränsöverskridande
samverkan**

Talgrupper för gränsöverskridande samverkan

Alla blåljusaktörer: NOSE-EM (Emergency)

NOSE-EM-talgrupperna används av Norges och Sveriges blåljusaktörer, alltså politiet/polisen, Brann- og redningsvesenet/räddningstjänsten, helsevesenet/ambulanssjukvården samt den svenska alarmeringsaktören SOS Alarm.

Hur används NOSE-EM-talgrupperna?

Talgrupperna används för att skapa en samlad lägesbild när det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera en händelse. En NOSE-EM-talgrupp avslutas inte förrän behovet av den har upphört. NOSE-EM-talgrupperna är en direkt motsvarighet till Nødnetts BAPS-talgrupper och Rakels RAPS-talgrupper.

NOSE-EM-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-EM-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-EM-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-EM-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Samtliga ISI-användare: NOSE-CO (Cooperation)

NOSE-CO-talgrupperna används främst av aktörer som inte har tillgång till övriga gränsöverskridande talgrupper. Talgrupperna tillgänglig för alla Rakel och Nødnett användare som har blivit godkända för tjänsten ISI.

Hur används NOSE-CO-talgrupperna?

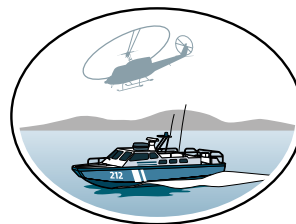
Talgrupperna används för kommunikation och samverkan när det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera händelsen.

NOSE-CO-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-CO-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-CO-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-CO-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Search and Rescue-aktörer: NOSE-SAR (Search and rescue)

NOSE-SAR-Talgrupper används vid samverkan vid räddningsinsatser när det behövs resurser från grannlandet för att hantera händelser tills sjöss och vid flygräddning. En SAR-talgrupp är avsedd för gemensam insatssamverkan på motsvarande sätt som en BABS/RAPS-talgrupp.

Hur används NOSE-SAR-talgrupperna?

Talgrupperna används för kommunikation och samverkan vid sjö- och flygräddning, när det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera en händelse.

I Norge är det Hovedredningscentralen (HRS) som ansvarar för samtliga NOSE-SAR-talgrupper. I Sverige är det Sjö- och flygräddningscentralen (JRCC) som ansvarar för NOSE-SAR-talgrupperna för sjöräddning och flygräddning, medan polisens nationella ledningscentral hanterar NOSE-SAR-talgrupperna för markräddning.

EXEMPEL

1. En passagerarfärja i Skagerrak börjar brinna, och en stor mängd skadade tas i land till både Norge och Sverige. En NOSE-SAR-talgrupp används för att samordna mottagningsarbetet i land.
2. Ett norskt flygplan försvinner någonstans i fjällen nära den norska gränsen. Förutom att Sjö- och flygräddningscentralen (JRCC - Joint Rescue Co-ordination Center) utför sitt rutinarbete sker också sökinsatser på marken i Norge och Sverige. Dessa samordnas i en NOSE-SAR-talgrupp.

NOSE-SAR 11–34

- NOSE-SAR-11
- NOSE-SAR-12
- NOSE-SAR-13
- NOSE-SAR-14
- NOSE-SAR-21
- NOSE-SAR-22
- NOSE-SAR-23
- NOSE-SAR-24
- NOSE-SAR-31
- NOSE-SAR-32
- NOSE-SAR-33
- NOSE-SAR-34

Brann och redningsvesenet/räddningstjänsten: NOSE-F (Fire)

NOSE-F-talgrupperna används av norska Brann- och redningsvesenet, 110-centralerna och svenska räddningstjänsten.

Hur används NOSE-F talgrupperna?

Talgrupperna används för kommunikation och samverkan när det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera en händelse.

NOSE-F-1–8 används enbart av ledningsfunktionerna, till exempel brandbefäl på skadeplats. Undertalgrupperna NOSE-F-11–85 i respektive land används för samband av operativ personal.

NOSE-F-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-F-1–4 samt NOSE-F-11–45 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-F-5–6 samt NOSE-F-51–65 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-F-7–8 samt NOSE-F-71–85 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

EXEMPEL

Brann- och redningsvesenet är larmat till en skogsbrand i Sverige, och blir först anvisar talgruppen NOSE-F-2 för samordningsbehov internt mellan brandbefälen på skadeplatsen. Branden tilltar och sektorindelningar behövs. Då begär brandbefäl, via kommunikationscentral, att få flera talgrupper anvisade, till exempel NOSE-F-4 och så vidare.

Undertalgrupperna NOSE-F-11–85 är inte gränsöverskridande

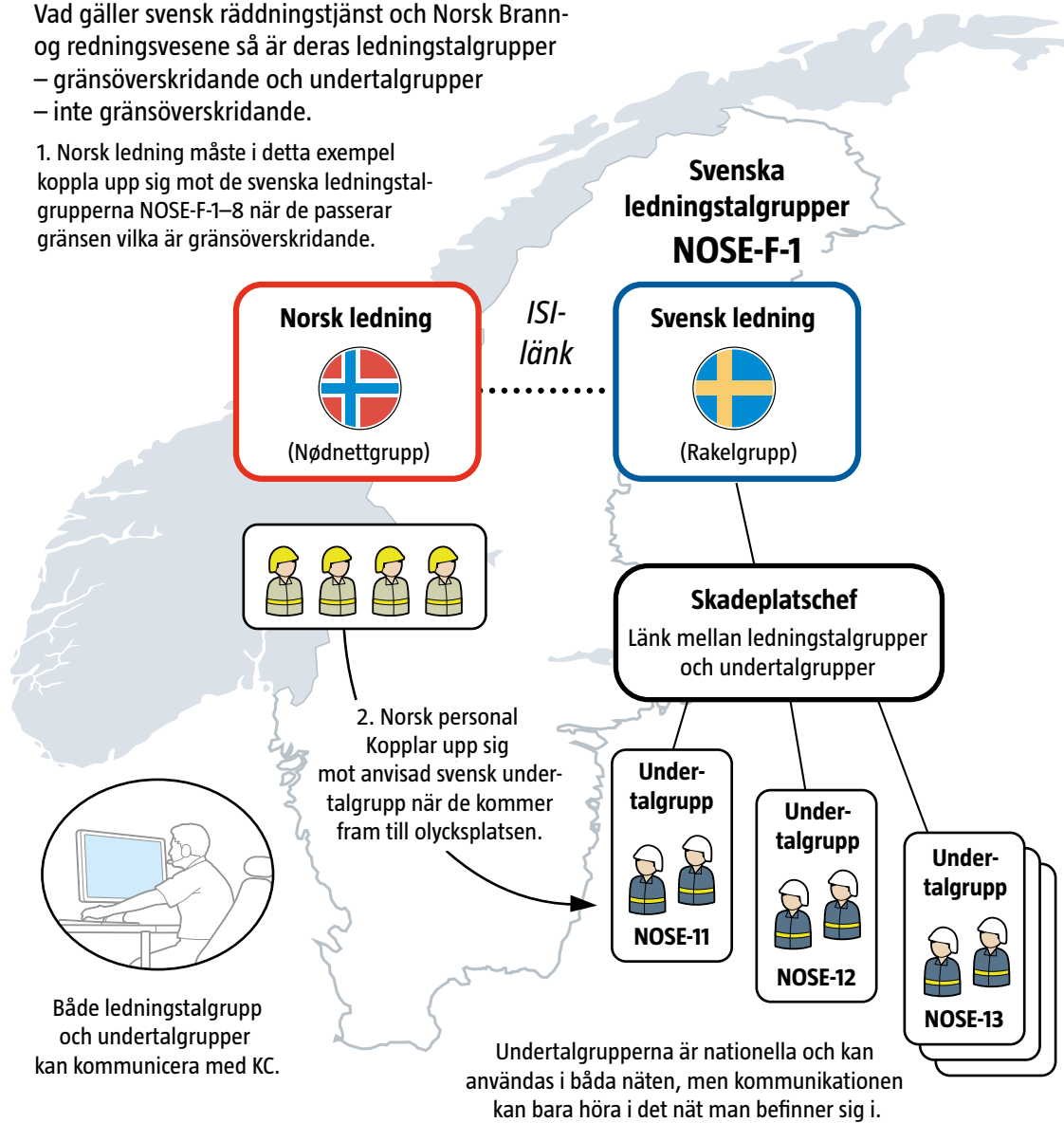
Talgrupperna NOSE-F-1–8 kan byggas ut med undertalgrupperna NOSE-F-11–85. Dessa undertalgrupper används av operativ personal när det finns behov av olika funktioner på en skadeplats för att kunna hantera händelsen.

Undertalgrupperna är inte gränsöverskridande utan endast nationella, vilket betyder att man inte kan kommunicera över gränsen med dessa talgrupper.

Så används NOSE-F talgrupperna (exempel insats i Sverige)

Vad gäller svensk räddningstjänst och Norsk Brann- og redningsvesene så är deras ledningstalgrupper – gränsöverskridande och undertalgrupper – inte gränsöverskridande.

1. Norsk ledning måste i detta exempel koppla upp sig mot de svenska ledningstalgrupperna NOSE-F-1–8 när de passerar gränsen vilka är gränsöverskridande.

Politiet/polisen: NOSE-P (Police)

NOSE-P-talgrupperna används av politiet och polisen.

Hur används NOSE-P-talgrupperna?

Det finns tre typhändelser för när NOSE-P-talgrupperna används för gränsöverskridande samverkan:

1. Vid oplanerade händelser där en polispatrull korsar gränsen till grannlandet som en följd av egna åtgärder.
2. Vid oplanerade händelser där en polispatrull korsar gränsen till grannlandet som en följd av begäran från grannlandets polis.
3. Vid planerade händelser som kräver kommunikation och samverkan med grannlandet.

Vid oplanerade händelser där en polispatrull korsar gränsen till grannlandet som en följd av egna åtgärder väljer polispatrullen en förbestämd NOSE-P-talgrupp utifrån vilken region patrullen befinner sig i (se geografisk indelning nedan). Som utgångspunkt används första talgruppen i regionen. Patrullen kontaktar sin egen kommunikationscentral, och ber dem kontakta polisen i grannlandet. Patrullens kommunikationscentral kontaktar grannlandets regionala kommunikationscentral och meddelar om händelsen. Grannlandets regionala kommunikationscentral anvisar en talgrupp till patrullen, och informerar sin nationella kommunikationscentral.

Vid oplanerade händelser där en polispatrull korsar gränsen till grannlandet som en följd av begäran från grannlandets polis kontaktar den kommunikationscentral som söker stöd det andra landets kommunikationscentral i den aktuella regionen (se geografisk indelning nedan). Kommunikationscentralerna kommer överens om vilken talgrupp som ska användas, utifrån vilken NOSE-P talgrupp som är förbestämd för regionen. Den kommunikationscentral som sökte stöd kopplar vid behov samman polisens nationella talgrupp med NOSE-P-talgruppen. Den kommunikationscentral som begärt bistånd kopplar vid behov samman polisens nationella insatstalgrupp med NOSE-P talgruppen

EXEMPEL

En svensk polispatrull ska stoppa en bil som kör norrut på E6. När man märker att bilen inte tänker stanna utan tänker fortsätta in i Norge gör man ett förtursanrop till den egna regionala ledningscentralen. Den regionala ledningscentralen kontaktar berörd kommunikationscentral i Norge, och underrättar dem om ärendet och vald talgrupp. Kommunikationscentralen i Norge vidtar åtgärder enligt gällande rutiner.

Vid en planerad händelse som kräver gränsöverskridande samverkan används talgrupperna NOSE-P-7–8. Ett exempel på en sådan händelse är statsbesök och övningar.

NOSE-P-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-P-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-P-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-P 7-8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

NOSE-P-SM (Police Strategic management)

Talgruppen används av polisens strategiska ledning på nationell nivå (Politidirektoratet/Polismyndigheten), Politiets situationssenter (PSS)/Nationella ledningscentralen (NLC) för koordinering av samarbete och informationsdelning. Talgruppen används också av sambandspersonal för strategisk ledning. Tillgång och användande av talgruppen avtalas mellan PSS och NLC.

Polisens personskydd: NOSE-PV (Police VIP)

NOSE-PV-talgrupperna används av politiet och polisen när de arbetar med VIP-uppdrag. Olika polisresurser kan delta i talgrupperna, beroende på uppdraget.

Hur används NOSE-PV-talgrupperna?

Talgrupperna används vid till exempel statsbesök och ministermöten då bevakande polis från Norge och Sverige behöver samverka, exempelvis kring eskorter och fast bevakning.

Den polismyndighet som ansvarar för VIP-besöket kontaktar den nationella kommunikationscentralen i värdlandet, och ansvarar för att en NOSE-PV-talgrupp reserveras till uppdraget. Personal som deltar i uppdraget väljer den anvisade NOSE-PV-talgruppen i sina radioterminaler. När uppdraget är slutfört meddelar den polismyndighet som ansvarat för VIP-besöket den nationella kommunikationscentralen att uppdraget är avslutat, och att användningen av talgruppen är klar.

EXEMPEL

Kungahuset i Norge och Sverige ska delta i en gemensam ceremoni på slottet i Oslo. Delar av svenska kungahuset reser med sina livvakter med flyg till Gardermoen flygplats, där de sedan åker i eskort till Oslo. Svenska livvakter samverkar med norska livvakter och övrig eskorterande och bevakande norsk polis. Svensk sambandsansvarig samverkar med norsk innsatsleder samband för gemensam sambandsplanering, till exempel val av NOSE-P-talgrupp och NOSE-PV-talgrupp.

NOSE-PV-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-PV-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-PV-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-PV-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Polisens säkerhetstjänst: NOSE-PSS (Police Security Service)

NOSE-PSS-talgrupperna används av politiets säkerhetstjeneste (PST) och säkerhetspolisen (SÄPO).

Hur används NOSE-PSS-talgrupperna?

Talgrupperna används för kommunikation och samverkan vid ärenden som rör ländernas säkerhet, och hanteras av PST och SÄPO där det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera händelsen.

Operasjonssentret politiets sikkerhetstjeneste (O-PST) och säkerhetspolisens kommunikationscentral (SKC) kontaktar varandra och enas om behoven.

EXEMPEL

SÄPO har ett spaningsärende som gäller brott mot rikets säkerhet. De misstänkta personerna har kopplingar till Norge. SÄPO och PST använder NOSE-PSS-talgrupperna för operativ samverkan.

NOSE-PSS-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-PSS-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-PSS-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-PSS-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna

Polisens spaning: NOSE-PS (Police Surveillance)

NOSE-PS-talgrupperna används av politiet/polisen.

Hur används NOSE-PS-talgrupperna?

Den som är ansvarig för spaningen kontaktar kommunikationscentralen (Politidirektoratets situasjonssenter i Norge, polisens nationella ledningscentral i Sverige) för att få en talgrupp tilldelad.

När uppdraget är slutfört meddelar ansvarig för spaningsuppdraget till central som tilldelat talgruppen.

EXEMPEL

Svenska spanare hanterar ett ärende som gäller organiserad brottslighet. Personen man följer efter har för avsikt att åka till ett möte med andra kriminella i Norge. Svensk polis behöver underrättelser om detta möte, och därför kommer spaningen att tas över av spaningspersonal i Norge. För att kunna "lämna över" den misstänkte under pågående spaning används NOSE-PS-talgruppen för operativ samverkan.

Politidirektoratets situasjonssenter eller polisens nationella ledningscentral anvisar ledig NOSE-PS talgrupp efter att ha kontaktats av spaningspersonal.

NOSE-PS-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-PS-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-PS-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-PS-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Fjällräddningen i gränsområdet: NOSE-MR (Mountain Rescue)

NOSE-MR-talgrupperna används av norska och svenska fjällräddningsresurser i de gränsnära områdena i Norrbotten, Västerbotten, Dalarna, Jämtland, Värmland, samt i de norska fjällområden som gränsar till dessa.

Den norska och svenska fjällräddningen har tillgång till både NOSE-MR-talgrupperna och NOSE-CO-talgrupperna. Vid behov av räddningsinsats från Sverige i andra fjällstråk (ej gränsnära) i Norge och används NOSE-CO.

Fjällräddningen i Sverige leds av polisen och tillhör polisorganisationen. Fjällräddningen utförs av civila vilka är godkända enligt Lagen om skydd mot olyckor. Fjällräddningen i Sverige har tillgång till Rakeltalgrupperna BLÅ samt Samverkan ALLA för polisregion Nord och Bergslagen.

Fjällräddningen i Norge leds av polisen men utförs av frivilliga räddningsorganisationer. Dessa har egna talgrupper för insats, men de har inte tillgång till Nødnett-talgruppen BAPS. De har dock tillgång till de SAMVIRKE-talgrupper i Nødnett som motsvarar Rakels talgrupper Samverkan alla, och har därmed tillgång till NOSE-CO.

Inom frivilliga räddningsorganisationer i Norge finns vissa grupper specialiserade på fjällräddning motsvarande svenska fjällräddningen vilka är verksamma i bergsområden längs gränsen. Dessa grupper med speciella färdigheter och utrustning vill under vissa kriterier få tillgångar till MR-talgrupper och tillstånd att migrera över till Rakel.

Hur används NOSE-MR-talgrupperna?

Polisens kommunikationscentral i Umeå sköter anvisning av samtliga NOSE-MR-talgrupper.

SVENSKA EXEMPEL

Svensk fjällräddning söker efter försvunnen person på gränsen mot Norge och begär förstärkning av norska fjällräddningsresurser.

Svensk fjällräddning söker efter en försvunnen person på gränsen mot Norge och saknar täckning i Rakel, men har tillgång till Nødnett och använder därför NOSE-MR för att lösa uppdrag.

NORSKA EXEMPEL

Norsk fjällräddning söker efter försvunnen person på gränsen mot Sverige och begär förstärkning av svenska fjällräddningsresurser.

Norsk fjällräddning söker efter en försvunnen person på gränsen mot Sverige och saknar täckning i Nødnett, men har tillgång till Rakel och använder därför NOSE-MR för att lösa uppdrag.

GEMENSAMT

Svensk eller norsk fjällräddning genomför förebyggande räddningsarbete i gränsområdet och arbetar på båda sidor om gränsen.

Grupperna kan använda Nødnett eller Rakel i förhållande till aktuell täckning.

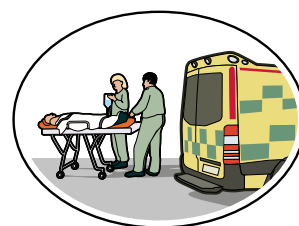
NOSE-MR-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-MR-1–4 används i de norska fjällräddningsområdena nära gränsen till Sverige.
- NOSE-MR-5–6 används i de svenska fjällräddningsområdena nära gränsen mot Norge.
- NOSE-MR-7–8 är reservtalgrupper som används när övriga talgrupper är upptagna.
- NOSE-MR-9-10 används för insats alternativt övning i Norge och Sverige.

Helsevesenet/Ambulanssjukvården: NOSE-H (Health)

NOSE-H-talgrupperna används av följande aktörer:

- Svensk och norsk ambulanssjukvård.
- Tjänsteman i beredskap (finns bara i Sverige).
- Akuttmedisinske kommunikasjonssentraler (AMK).
- Kommunikationscentraler.
- Legevakter (finns bara i Norge, motsvarar ungefär svenska närakuter).
- Sjukvårdsgrupper.

Hur används NOSE-H-talgrupperna?

NOSE-H-talgrupperna används vid uppdrag i grannlandet, och när det behövs resurser och förstärkning från grannlandet för att hantera en händelse. Talgrupperna motsvarar Nødnetts aksjonstalegrupper och Rakels sjukvårdens insatstalgrupper.

EXEMPEL

En svensk ambulans åker över till Halden för att biträda vid en trafikolycka. På plats finns redan två ambulanser, en från Halden och en från Fredrikstad.

Akuttmedisinske kommunikasjonssentralen Oslo (AMK Oslo) anvisar den lokala talgruppen OSLO-17 att gå över till NOSE-H-1, eftersom händelsen är i Norge.

Om en motsvarande händelse utspelar sig i Sverige är det SOS Alarm som sammankopplar talgrupperna, exempelvis talgrupp 354 SjlIns-41 med NOSE-H-2.

NOSE-H-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-H-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-H-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-H-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Talgrupperna NOSE-H-10–70 används vid anrop och gränsöverskridande samverkan

Talgrupperna NOSE-H-10–70 används av norsk och svensk ambulanssjukvård, samt av Norges akuttmedisinske kommunikasjonsentraler (AMK).

Talgrupperna används vid samverkansbehov med Akuttmedisinske kommunikasjonsentraler (AMK), exempelvis vid transportuppdrag över landsgränsen, och när ambulanser vill lämna patienter i grannlandet när det finns avtal om detta.

Hur ska talgrupperna användas?

Talgrupp för anrop bevakas på kommunikasjonssentral (AMK). Ambulansen ställer in aktuell talgrupp och anropar kommunikasjonssentralen vid behov.

EXEMPEL: SAMVERKANSBEHOV MED AMK OSLO

En svensk ambulans åker från Oslo mot svenska gränsen. I höjd med Moss stöter de på en hälso-relaterad händelse. Personalen har talgruppen NOSE-H-10 (AMK Oslo) inställd i radioterminalen. De anropar Akuttmedisinsk kommunikasjonsentral (AMK) Oslo och begär assistans av norsk ambulans. AMK Oslo anvisar den svenska ambulansen talgruppen NOSE-H-1. Ambulanser från närområdet anvisas exempelvis NOSE-H-1 för samverkan med svensk ambulans.

EXEMPEL: SAMVERKANSBEHOV MED SOS ALARM, GÖTEBORG

En norsk ambulans åker från Uddevalla mot norska gränsen. I höjd med Strömstad stöter de på en trafikolycka.

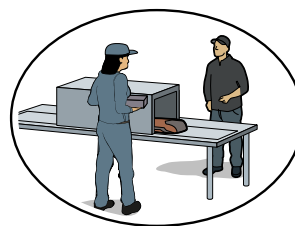
SOS Alarm anvisar talgruppen NOSE-H-2, och norsk ambulans använder talgruppen under hela insatsen för att kunna återrapportera om händelsen. Ambulanser från närområdet anvisas talgruppen 354 Sjlvs-43. SOS Alarm sammankopplar talgrupp 354 Sjlvs-43 med NOSE-H-2.

Tolletaten/Tullverket: NOSE-CU (Customs)

NOSE-CU-talgrupperna används av norsk och svensk tull vid gränsövergångarna.

Hur används NOSE-CU-talgrupperna?

Talgrupperna används i det dagliga samarbetet mellan svensk och norsk tull, samt när Tolletaten eller Tullverket utför uppdrag som pågår på båda sidor av gränsen. Gränstullkontoret vid den aktuella gränsövergången administrerar den talgrupp som används.

EXEMPEL

Norska tullen försöker stoppa en skåpbil i närheten av gränsövergången vid Hån. Bilen vägrar stanna och kör i mycket hög hastighet på små skogsvägar tillbaka mot Sverige. Norska tullen har inte längre kontroll över fordonet, utan vill ha hjälp av svensk tull att försöka hitta och stoppa fordonet.

Svensk och norsk tull ska samarbeta vid en kontroll på väg 61/Riksvei 2 mellan Charlottenberg och Kongsvinger.

Tullens spaningsgrupper: NOSE-CUS (Customs Surveillance)

NOSE-CUS-talgrupperna används av svenska och norska tullens spaningsgrupper, i det dagliga samarbetet.

Hur används NOSE-CUS-talgrupperna?

Spaningsledaren eller projektledaren beslutar vilken eller vilka talgrupper som ska användas.

EXEMPEL

På en färjeterminal i Göteborg markerar en narkotikahund på en väska. Väskans ägare visar sig vara en välkänd narkotikadistributör. Mannen visiteras, men ingen narkotika påträffas. Tulltjänstemännen misstänker att mannen har låtit någon annan transportera narkotikan över gränsen, och övervakar mannen efter kontrollen för att se om han tar kontakt med någon annan. Mannen köper en bussbiljett till Norge. Mannen och spanare från svenska tullen kliver på bussen och åker mot Norge. Norska tullen kontaktas och spanare från norsk tull ska ansluta till spaningen när bussen når Norge.

NOSE-CUS-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-CUS-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-CUS-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-CUS-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Tull-Polis samverkan: NOSE-CUP (Customs Police)

NOSE-CUP-talgrupperna används av politiet/polisen och Tolletaten/Tullverket, för gränsöverskridande samverkan mellan tull och polis.

Hur används NOSE-CUP-talgrupperna?

Den aktör som leder insatsen reserverar en talgrupp för uppdraget.

EXEMPEL

Under två veckors tid har man en planerad verksamhet, då man på både svenska och norska sidan gränsen kommer att kontrollera passerande fordon vid tre gränsövergångar. Inriktningen är varu- och spritsmuggling från Sverige till Norge. Polisen har särskild beredskap för att kunna agera mot fordon som vänder och försöker undkomma.

Svenska och norska gruppchefer eller motsvarande bestämmer i förväg vilken NOSE-CUP-talgrupp man kommer använda.

- NOSE-CUP-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-CUP-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-CUP-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Tullens spaning och polisens spaning: NOSE-CUPS (Customs Police Surveillance)

NO-SE-CUPS-talgrupperna används av politiet/polisen och Tolletaten/Tullverket.

Hur används NOSE-CUPS-talgrupperna?

Talgrupperna används vid spaningsärenden där man behöver begränsa antalet personer som har medhörning, eftersom känslig information kan behöva sändas. Den aktör som leder insatsen polisen eller tullen, reserverar en talgrupp för uppdraget.

EXEMPEL

Efter en tids telefonavlyssning har man uppgifter om att en person i Sverige tänker smuggla ett större parti narkotika med bil till en okänd mottagare i södra Norge. Flera spaningsenheter från tullen och polisen i de båda länderna samverkar operativt i NOSE-CUPS-talgrupper, på grund av den höga sekretessen.

NOSE-CUPS-talgruppernas geografiska indelning

- NOSE-CUPS-1–4 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-CUPS-5–6 används i norra Norge och norra Sverige.
- NOSE-CUPS-7–8 är reservtalgrupper som kan användas när de övriga talgrupperna är upptagna.

Talgrupper förberedda för framtida bruk

Nedan är talgrupper vilka har skapats för samverkan av myndigheter på nationell och regional nivå. Talgruppsstrukturen kommer att utvecklas utifrån att aktörer ansluter sig till tjänsten.

Nationella myndigheter: NOSE-AUTH

NOSE-AUTH-talgrupper kan användas av nationella myndigheter och organisationer med myndighetsansvar vilka har samverkansbehov över gränsen.

Hur används NOSE-AUTH-talgrupperna?

Talgrupperna kan användas vid t.ex. för samverkansmöten för informationsutbyte mellan aktörer.

- NOSE-AUTH-1–2 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-AUTH-3–4 används i norra Norge och norra Sverige.

Regionala aktörer: NOSE-REG

NOSE-REG-talgrupperna används av aktörer på regional nivå som arbetar med krishantering vilka har samverkansbehov över gränsen.

Hur används NOSE-REG-talgrupperna?

Talgrupperna kan användas vid t.ex. samverkansmöten för informationsutbyte mellan aktörer över gränsen

- NOSE-REG-1–2 används i södra Norge och södra Sverige.
- NOSE-REG-3–4 används i norra Norge och norra Sverige.

EURO – DMO talgrupper

I Europa används frekvenser i både det norska och svenska nätet som kallas EURO DMO. På dessa frekvenser ska man kunna samverka i direktläge (DMO) över landsgränser eller i ett annat land.

Euro DMO 1–10. De här talgrupperna kan användas av behöriga organisationer som samverkar över landsgränser eller i ett annat land. Talgrupperna finns på förutbestämda frekvenser. Myndigheter eller organisationer som använder dessa talgrupper behöver göra överenskommelser med respektive land. I Norden finns en överenskommelse hur dessa ska användas.

Internationella DMO grupper:

EURO 1	Anropstalgrupp/gemensam samverkan
EURO 2	Gränskontroll
EURO 3	Brand/Helse
EURO 4	Polis
EURO 5	Tull
EURO 6	Gemensam samverkan
EURO 7	Gränskontroll
EURO 8	Helse/Brand
EURO 9	Polis
EURO 10	Försvaret

Nationell DMO får inte användas vid gränsöverskridande samverkan mellan Rakel- och/eller Nødnett-användare på grund av att DMO frekvenserna skiljer sig mellan länderna.

Övriga ISI funktionaliteter

Övriga ISI funktionaliteter

När en radioterminal migrerat till grannlandets nät kommer inte alla funktioner fungera på samma sätt som när radioterminal är i hemmanätet. Orsaken till det är hur Norge och Sverige har implementerat TETRA-standarden i sina nät samt den tekniska lösningen för sammankopplandet av näten. Det kan också vara det omvända, att norska radioterminaler kan använda svenska funktionaliteter och svenska radioterminaler använda norska funktionaliteter vilka man inte har i sitt hemmanät.

Nödsamtal/Säkerhetslarm

Sverige

Nödsamtal fungerar olika beroende på parametersättning i den radioterminal du använder och vilket nät radioterminalen befinner sig i. KC operatörer och radioanvändare i grannlandets nät kan ta del av nödsamtalet. Nödsamtal kan även sändas över lokala talgrupper i något av näten. Därför är det viktigt att din organisation på förhand analyserar vem som ska ta emot nödsamtal dels i, dels i Rakel.

Nödsamtal i form av anrop i nätet får högsta prioritet. Om något av näten har resursbrist kan det innebära att lokala gruppssamtal eller individsamtal kopplas ned.

Norge

När en norsk användare i Sverige utlöser ett nödsamtal kommer det att skickas till norsk kommunikationscentral eller till närmaste kontrollrum i Sverige. Hur radioterminalen skickar sitt nödsamtal beror på hur organisationen valt att programmera radioterminalerna. Det är därför viktigt att man tar reda på hur just din organisation valt att lösa nödsamtal. Ett nödsamtal från en migrerad radioterminal kommer att förlora sin prioritet när den lämnar Sverige och skickas till Norge.

Kryptering

ISI-standarden stöder end-to-end kryptering (E2EE). Det betyder att du kan använda E2EE när du gästar grannlandets nät. Standarden stöder även att krypteringsnycklar skickas över ISI-länken. E2EE mellan användargrupper förutsätter att samma nycklar används.

Statusmeddelanden

Statusmeddelanden är förprogrammerade sifferkoder som betyder något i klartext. De används för att effektivisera kommunikationen med kommunikationscentralen.

Du kan sända gruppadresserade statusmeddelanden mellan Nødnett och Rakel. Statusmeddelanden hanteras på olika sätt beroende på hur den kontrollerande gruppen är parametersatt, och vilket nät den kontrollerande gruppen hör till.

SDS-Meddelanden

Flera tjänster i TETRA använder SDS, t.ex. positioneringstjänst. ISI gör det möjligt att sända både gruppadresserade och individadresserade SDS-meddelanden mellan Nødnett och Rakel. Vem SDS-meddelanden går till över ISI påverkas dock av flera olika faktorer, till exempel den kontrollerande gruppens parametersättning. Därför bör du inte använda SDS för att överföra viktig information, utan i stället välja tal.

Textmeddelanden

Ett textmeddelande består av fritext och skickas mellan radioterminaler och/eller kommunikationscentraler. En norsk användare i Sverige kan använda ISSI för att skicka textmeddelanden till andra norska radioterminaler oberoende av nätverk de befinner sig i, och vice versa. När du skickar ett textmeddelande till grannlandets radioterminal måste fullt ITSI nummer användas.

Funktioner som inte är tillgängliga

Samtal till det publika nätet

Möjligheten att ringa samtal till det publika nätet ingår inte i tilläggstjänsten för gränsöverskridande samverkan. Om du vanligtvis kan ringa publika samtal med ditt abonnemang i hemmanätet fortsätter detta att fungera i ditt hemmanät, men du kan inte ringa publika samtal när du befinner dig i grannlandets nät.

Positionering

Positioneringsinformation kommer att kunna skickas från radioterminaler med ISI-stöd genom att samma eller en parallell mottagaradress används.

Det finns inget stöd för positionering i gästande nät i ISI-standarden.

Rakel

För svenska KC användare kommer positionerna mottas på samma sätt som det fungerar i dag med tillägg för vilka organisationsblock (där norska användare är placerade) som önskas. Det är även möjligt att använda en annan överenskommen mottagaradress för positionerna. Det innebär att det är möjligt att få positionering av norska användare. Användarorganisationen måste komma överens med norska organisationen/er om att få ta del av positionsinformationen.

Nødnett

När en norsk radioterminal migrerat till Sverige, kommer positioneringsdata att skickas tillbaka till fördefinierade mottagare av positioneringsdata i Norge.

DGNA (dynamisk grupptilldelning)

Dynamisk grupptilldelning fungerar inte över ISI-länken, eftersom Nødnett saknar möjligheten att tilldela gruppmedlemskap dynamiskt till gästande användare och Rakels dynamiska tilldelning är beroende av ett flertal olika faktorer.

Det finns idag inte stöd för DGNA över ISI i ISI-standarden.

**Samverkan över
gränsen – det här
behöver du veta**

Samverkan över gränsen – det här behöver du veta

För att samverkan ska fungera så smidigt och effektivt som möjligt behövs kunskap om och förståelse för de aktörer som deltar. Ju mer alla inblandade känner till om varandras verksamheter, roller, ansvar, mandat och arbetsprinciper, desto lättare blir det att undvika missförstånd och tidskrävande förklaringar.

Du som samverkar med aktörer i grannlandet behöver därför veta hur olyckor, kriser och andra händelser hanteras i Sverige respektive Norge. I det här kapitlet kan du läsa om vilka likheter och skillnader som finns mellan norsk och svensk hantering av olyckor, kriser och andra händelser.

Norsk och svensk krishantering bygger på liknande principer

Krisberedskapsarbetet i både Norge och Sverige bygger på tre grundläggande principer: ansvarsprincipen, likhetsprincipen och närhetsprincipen. Principerna är snarlikt formulerade och har i allt väsentligt samma innebörd i båda länderna.

Sverige 3 Principer

Ansvarsprincipen	Den som har ansvar för en verksamhet under normala förhållanden har även ansvaret under en krissituation.
Närhetsprincipen	En kris ska hanteras där den inträffar, och av dem som är närmast berörda och ansvariga.
Likhetsprincipen	Verksamheten under en kris ska så långt det är möjligt fungera på liknande sätt som vid normala förhållanden. Verksamheten ska också, om det går, skötas på samma plats som under normala förhållanden.

Norge 4 Principer

Ansvarsprincipen	Den myndighet, verksamhet eller organisation som har det dagliga ansvaret för ett område har också ansvaret för nödvändig beredskap vid kriser och katastrofer.
Närhetsprincipen	Krisen ska hanteras på lägsta möjliga organisatoriska nivå.
Likhetsprincipen	Den organisation som hanterar krisarbete bör vara så lik den vardagliga organisationen som möjligt.
Samverkansprincipen	Alla myndigheter, verksamheter och organisationer har ett självständigt ansvar för att säkra bästa möjliga samverkan med relevanta aktörer och verksamheter i det förebyggande arbetet, i beredskapsarbetet och i krishanteringsarbetet.

I Norge finns utöver ansvars-, likhets- och närhetsprincipen också en uttalad *samverkansprincip*, som slår fast att alla aktörer vid behov ska samverka med andra aktörer för att förebygga och hantera olyckor, kriser och andra händelser.

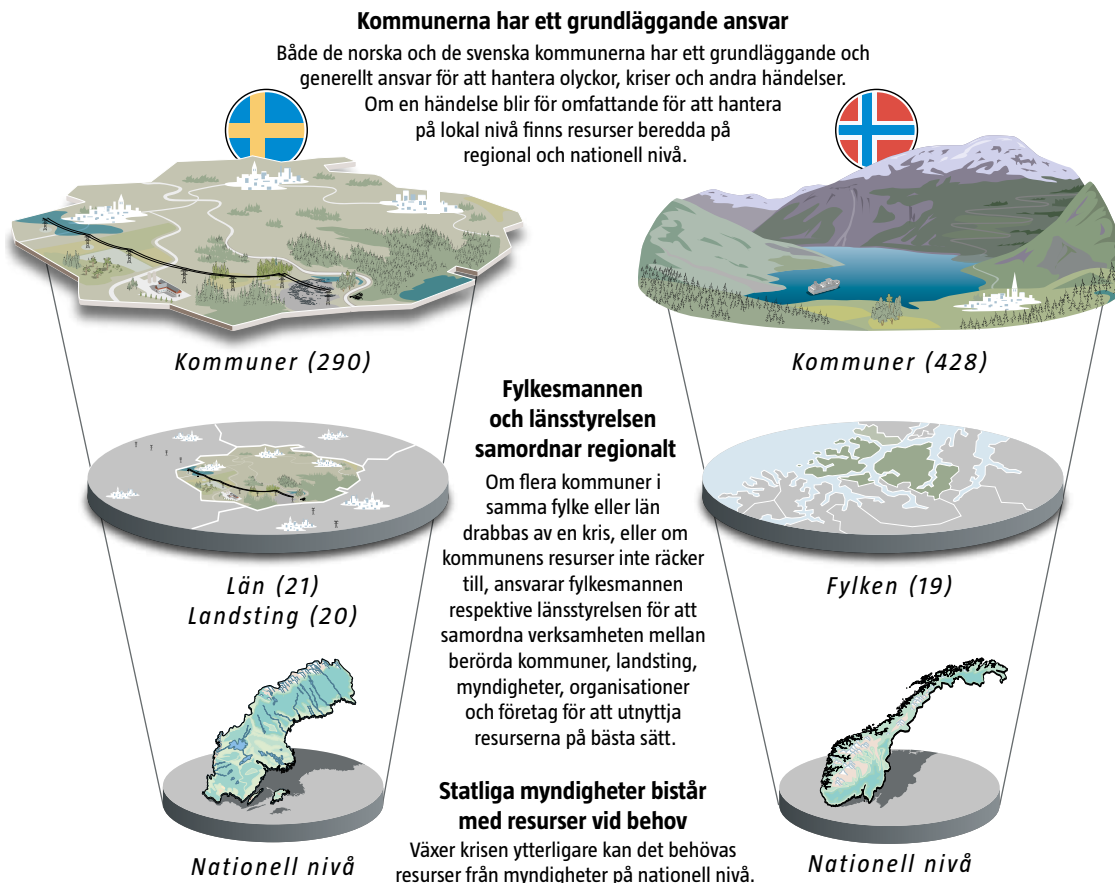
Samverkansprincipen innebär bland annat att alla norska myndigheter, inklusive militären, är skyldiga att delta i räddningsinsatser med lämpliga och tillgängliga resurser. Även privata och frivilliga resurser som är lämpliga för akuta insatser för att rädda liv kan mobiliseras om det behövs.

I Sverige finns ingen uttalad samverkansprincip, utan ansvaret att samverka med andra framgår i stället av ansvarsprincipen och av förarbeten till lagar.

Båda länderna hanterar olyckor, kriser och andra händelser på tre nivåer

Både Norge och Sverige hanterar kriser på tre nivåer, som i stort sett motsvarar varandra:

- lokal nivå: kommunerna
- regional nivå: fylkesmannen i Norge, landstinget och länsstyrelsen i Sverige
- nationell nivå: statliga myndigheter i respektive land.

Svenska och norska blåljusaktörer – likheter och skillnader

Norges och Sveriges blåljusaktörer har liknande uppdrag, arbetsuppgifter och arbetsmetoder. Därför kan du som korsar gränsen förvänta dig att känna igen dig i kollegornas sätt att arbeta. Dock finns ett antal viktiga skillnader mellan länderna som är bra att känna till.

Norge: gemensam samordningsapparat för alla former av räddningstjänst

I Norge är alla typer av räddningstjänst koordinerade i en gemensam samordningsapparat, som har ansvaret för såväl landräddning som sjöräddning och flygräddning. Kärnan i norsk räddningstjänst på land utgörs av polisen, Brann- och redningsvesenet samt hälso- och sjukvården, som utför räddningsinsatserna tillsammans med de offentliga, privata och frivilliga organisationer som behövs för att lösa uppgiften.

Frivilliga räddningsorganisationer är en mycket viktig resurs inom norsk räddningstjänst. Ett antal norska frivilligorganisationer har utbildade och tränade lokala manskap för till exempel fjällräddning och räddningsinsatser i grottor eller annan svår terräng.

Sverige: vissa former av räddningstjänst är kommunens ansvar, andra är statens ansvar

I Sverige är det olika aktörer som ansvarar för olika typer av räddningstjänst och man skiljer på räddningstjänst som är kommunens ansvar och räddningstjänst som är statens ansvar.

Majoriteten av all räddningstjänst i Sverige sköts av den kommunala räddningstjänsten. Det gäller till exempel brandbekämpning, trafikolyckor, dykolyckor, storskalig oljebrandsläckning, släckning av skogsbrand och insatser vid kemikalieolyckor. Räddningsinsatserna utförs i samverkan mellan de offentliga, privata och frivilliga aktörer som behövs för att lösa uppgiften.

Följande sex former av räddningstjänst är dock statens ansvar:

- Fjällräddning (ansvarig myndighet: Polismyndigheten)
- Flygräddning och sjöräddning (ansvarig myndighet: Sjöfartsverket)
- Efterforskning av personer i fall som inte är fjällräddning, flygräddning eller sjöräddning (ansvarig myndighet: Polismyndigheten)
- Miljöräddning till sjöss (ansvarig myndighet: Kustbevakningen)
- Räddningstjänst vid utsläpp av radioaktiva ämnen (ansvarig myndighet: Länsstyrelsen).

Norge: polisen samordnar insatsen

I Norge är det polisen som har ansvaret för att organisera, samordna och leda sök- och räddningsinsatser där människors liv eller hälsa är i fara. Undantaget är sök och räddning i sjö och vatten, samt sökandet efter saknade flygplan. Dessa räddningsinsatser leds och koordineras alltid från en av hovedredningscentralene (HRS).

Norsk polis behåller sitt lednings- och samordningsansvar genom hela den akuta fasen av insatsen, såvida ingen annan myndighet tar över ansvaret. Detta innebär att en räddningsinsats i Norge i normalfallet leds av en innsatsleder från polisen. Om norsk polis inte är närvarande är det Brann- og redningsvesenet som har lednings- och samordningsansvaret och är innsatsleder tills polisen är på plats. Under innsatsledaren finns en innsatsleder politi, en innsatsleder brann och en innsatsleder helse.

Om en svensk polispatrull kommer till platsen före norsk polis kan innsatsleder eller operasjonsleder, på polisens operationscentral, utse en svensk polis till innsatsleder politi för insatsen.

Sverige: vem som samordnar insatsen beror på vad som har hänt

I Sverige är det alltid en aktör som har det övergripande ansvaret för att organisera, samordna och leda räddningsinsatsen, men vilken aktör det är beror på om det handlar om kommunal räddningstjänst eller statlig.

En räddningsinsats i kommunal räddningstjänst i Sverige organiseras, samordnas och leds av en räddningsledare från Räddningstjänsten i samverkan med, en polisinsatschef från polisen och en sjukvårdsledare från ambulanssjukvården. Från ambulanssjukvården finns också en medicinskt ansvarig som ansvarar för de medicinska besluten. Vid skadeplatsen fattar räddningsledaren ett beslut, som

ger både Räddningstjänsten och övriga aktörer riktlinjer för arbetet vid insatsen. Dock styrs varje aktör av sin organisation utifrån den givna inriktningen för sitt eget arbete, och ingen aktör har mandat att styra över någon annan aktör.

Vid statlig räddningstjänst kommer räddningsledaren från den myndighet som har ansvar för räddningsinsatsen. Vid vissa räddningsinsatser, som till exempel sjö- eller flygräddning, leder räddningsledaren insatsen från en ledningscentral. I sådana fall utser räddningsledaren en platschef att leda arbetet på själva skadeplatsen.

I Sverige finns det inget formellt stöd för att ge norsk personal mandat att utöva ledning under en insats.

Räddningsinsats Sverige

I Sverige skiljer man på räddningstjänst som är kommunens ansvar och räddningstjänst som är statens ansvar. Den kommunala räddningstjänsten sköter brandbekämpning, trafikolyckor, dykolyckor, storskalig oljebrandsläckning, släckning av skogsbrand och insatser vid kemikalieolyckor. Räddningsinsatser leds i normalfallet av en räddningsledare från Räddningstjänsten som inte kan beordra andra aktörer men ger övriga aktörer riktlinjer för arbetet.

Räddningsledare

OBS – insatsledare i Norge har annan funktion än insatsledare i Sverige

Polisinsatschef

Polis

Sjukvårdsledare

Ambulans

Insatsledare

Räddningstjänst

Vissa incidenter hanteras på statlig nivå och då finns färdiga insatsorganisationer klara. I dessa fall sitter räddningsledaren oftast centralt på ledningsstab och utser en så kallad "on scene coordinator" som agerar på insatsplatsen.

On scene coordinator

Räddningsledare

Incident	Aktör
Fjällräddning	Polismyndigheten
Efterforskning av person	Polismyndigheten
Flygincident	Sjöfartsverket
Sjöincident	Sjöfartsverket
Miljöräddning till sjöss	Kustbevakningen
Radioaktiv händelse	Länsstyrelsen

Räddningsinsats Norge

I Norge görs ingen skillnad på kommunal eller statlig räddningsinsats. En gemensam samordningsapparat har ansvaret för såväl landräddning som sjöräddning och flygräddning.

Innsatsleder

OBS – insatsledare i Sverige har annan funktion än insatsledare i Norge

Innsatsleder

Politi

Innsatsleder

Helse

Innsatsleder

Brann

I Norge är det en insatsleder från polisen som har ansvaret för att organisera räddningsinsatser såvida ingen annan myndighet tar över ansvaret.

Om norsk polis inte är närvarande är det Brann- och redningsvesenet som har lednings- och samordningsansvaret och är insatsleder tills polisen är på plats.

Norge: tre nödnummer

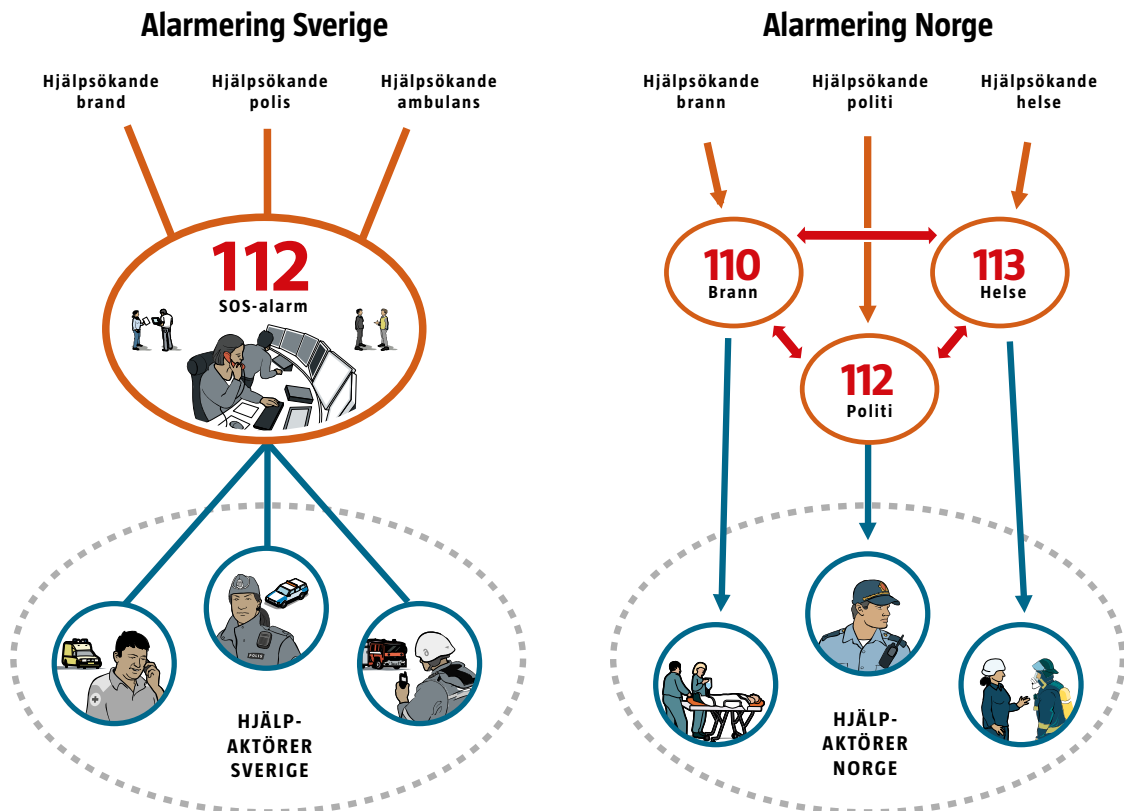
I Norge används olika nödnummer beroende på ärendets art:

- 110 för nödsamtal som gäller brand och olyckor
- 112 för nödsamtal som gäller polisärenden
- 113 för nödsamtal som gäller sjukvårds- och ambulansärenden.

Vid en händelse som involverar alla blåljusverksamheter meddelar larmcentralerna varandra genom en så kallad trippelvarsling. Om bara två blåljusverksamheter behövs till insatsen görs en så kallad tvärvarsling.

Sverige: ett nödnummer

I Sverige används ett nödnummer oavsett vad ärendet gäller: 112. Genom ett samtal till 112, som vidareförmedlar ärendet, når man samhällets alla hjälpresurser såsom ambulans, polis, räddningstjänst, giftinformation, jourhavande präst, sjöräddning och fjällräddning.

Sekretess vid gränsöverskridande samverkan

I både Norge och Sverige finns en sekretesslagstiftning som reglerar hur man får handskas med personuppgifter. Lagarna i Norge och Sverige liknar varandra i hög grad. Det centrala i lagstiftningen är att man inte får kommunicera personuppgifter till personer som inte behöver uppgifterna för att utföra sitt arbete. Därför är kommunikation i talgrupper känsligt, eftersom det är svårt att veta vilka som har medhörning och därför får höra personuppgifterna vid ett visst tillfälle.

Sekretess behöver dock inte vara ett hinder för en effektiv och fungerande samverkan mellan myndigheter, så länge varje myndighet är medveten om de sekretessbestämmelser som gäller när de ska lämna ut information till andra myndigheter.

Det enklaste sättet att hantera detta är att följa dessa enkla tumregler:

- Om det inte går att säkerställa vilka som lyssnar på en aktuell talgrupp, betrakta talgruppen som öppen.
- Gör en sekretessbedömning innan du lämnar ut känslig information.
- Om du är tveksam, ring ett individsamtal.

**Utbildning, träning
och övning**

Utbildning, träning och övning

Förmågan att hantera händelser och samverka över gränsen förutsätter kunskap, färdighet och rätt inställning till uppgiften. Därför är det viktigt med kontinuerlig utbildning, träning och övning.

Träning innebär att pröva och utveckla individens kunskap och färdigheter. Övning är aktiviteter som omfattar en eller flera aktörer, och som syftar till att identifiera brister samt pröva och utveckla förmågor. En övning ska dels ha övergripande mål för att mäta de övande aktörernas förmågor, dels delmål för varje aktör som deltar. Dessa mål ska utvärderas efter övningen.

Varje aktör ansvarar själv för att bygga upp och underhålla sin egen förmåga till gränsöverskridande agerande. Kunskapshöjande aktiviteter ska genomföras tillsammans med andra aktörer för att öka den aktörsgemensamma och gränsöverskridande förmågan.

Att agera tillsammans kräver också etablerade nätverk och goda relationer mellan de berörda aktörerna. Öppenhet, förtroende samt kunskap och respekt är av yttersta betydelse att värna om ett klimat som uppmuntrar förmågan att dra nytta av erfarenheter.

**Så talar du i Rakel
och Nødnett vid
gränsöverskridande
samverkan**

Så talar du i Rakel och Nødnett vid gränsöverskridande samverkan

Norska och svenska aktörer som kommunicerar i ISI gör det i huvudsak på det egna språket. För att undvika missförstånd och tidskrävande diskussioner behöver därför alla aktörer som samverkar över gränsen känna till ett antal grundläggande ord och begrepp på grannlandets språk. I det här kapitlet hittar du lathundar för bokstavering och översättningar av norska och svenska krishanteringsord.

Bokstavera enligt Nato-standard

Om du behöver bokstavera ska du använda engelska begrepp enligt Natos standard (se tabellen nedan). Inled med frasen ”Jag bokstaverar”.

BOKSTAV	BENÄMNING	BOKSTAV	BENÄMNING	BENÄMNING
A	ALFA	P	PAPA	
B	BRAVO	Q	QUEBEC	
C	CHARLIE	R	ROMEO	
D	DELTA	S	SIERRA	
E	ECHO	T	TANGO	
F	FOXTROT	U	UNIFORM	
G	GOLF	V	VICTOR	
H	HOTEL	W	WHISKEY	
I	INDIA	X	XRAY	
J	JULIETT	Y	YANKEE	
K	KILO	Z	ZULU	
L	LIMA	Å	ALFA-ALFA	 Åse
M	MIKE	Ä/Æ	ALFA-ECHO	 Ærlig
N	NOVEMBER	Ö/Ø	OSCAR-ECHO	 Østen
O	OSCAR			

Du bör säga siffror på norska respektive svenska enligt tabellen nedan.

SIFFRA	BENÄMNING	SIFFRA	BENÄMNING
1	EN/ETT	6	SEKS/SEX
2	TO/TVÅ	7	SJU
3	TRE	8	ÅTTE/ÅTTA
4	FIRE/FYRA	9	NI/NIO
5	FEM	0	NULL/NOLL

EXEMPEL

"ACP 125 – Jag bokstaverar – ALFA CHARLIE PAPA – EN TO FEM!"

Norsk-svensk ordlista för krishanteringsaktörer

NORSKT UTTRYCK	SVENSK FÖRKLARING
110-sentral	Larmcentral som tar emot och hanterar nödsamtal om bränder, olyckor och föroreningar.
112-sentral	Larmcentral som tar emot och hanterar nödsamtal som rör polisärenden.
113-sentral/Akuttmedisinsk kommunikasjonssentral (AMK-sentral)	Larmcentral som tar emot och hanterar nödsamtal som rör sjukvårdsärenden.
Akuttmedisinsk kommunikasjonssentral (AMK-sentral)	Akutmedicinsk kommunikationscentral, larmcentral som tar emot och hanterar nödsamtal som rör sjukvårdsärenden.
Beslutningstaker	Beslutsfattare.
Brann- og redningsvesenet	Brand- och räddningsväsendet, motsvarar räddningstjänsten i Sverige.
Etat	Myndighet.
Evakuert- og pårørendesenter, EPS	Evakuerings- och anhörigcenter, motsvarar uppsamlings-, utrymnings- och mottagningsplatser i Sverige.
Fag	Sakområde inom räddningstjänst, till exempel brand, sjukvård och polis.
Innsatsleder brann	Sakområdesansvarig brand, motsvarar svenska räddningstjänstens skadeplatschef.
Innsatsleder helse	Sakområdesansvarig ambulanssjukvården, motsvarar medicinskt ansvarig och sjukvårdsledare i Sverige.
Innsatsleder politi	Sakområdesansvarig polisen, motsvarar svenska polisens insatschef.
Fredsinnsettsgruppe, FIG	En frivillig insatsgrupp från norska Sivilforsvaret, som kan bistå kommunen vid olyckor och extraordinära händelser i fredstid.
Fylkesmannen	Motsvarar länsstyrelsen i Sverige.

NORSKT UTTRYCK	SVENSK FÖRKLARING
Helsevesenet	Motsvarar ambulanssjukvården i Sverige.
Hovedredningssentral, HRS	Hovedredningscentralen har det överordnade koordineringsansvaret för all sjö-, luft och markreddningstjensten. Redningstjenstens högsta operativa ledning och samordning i Norge. Det finns två hovedredningssentraler en ligger i Sola och en i Bodø.
Innsatsleder	Insatsledare, motsvarar räddningsledare i Sverige. I Norge kommer räddningsledaren oftast från polisen.
Innsatslederko, ILKO	Ledningsplats (kommandoplatz).
Lege	Läkare.
Legevakt	Motsvarar svensk närakut eller primärvårdcentral.
Lokal redningssentral, LRS	Ledningscentral på lokal nivå i Norge. LRS har ansvaret för att leda och koordinera räddningsinsatser på lokal nivå.
Luftambulanse	Ambulanshelikopter, ambulansflyg.
Operasjonssentral	Motsvarar polisens ledningscentral i Sverige.
Operativ leder helse	Ansvarar bland annat för den operativa sjukvårdstjänsten på en skadeplass och sambandet mellan fagleder helse og skadestedsleder. Motsvarar ungefär sjukvårdsledare i Sverige.
Politi	Polis.
Pårørende	Anhöriga, släktingar.
Redningstjeneste	Eftersök och räddning av personer i nöd eller överhängande fara, kallas även "søk og redning". Motsvarar Search and Rescue (SAR) i Sverige.
Situasjonsbilde	Lägesbild.
Skadested	Skadeplass.
Sykepleier	Sjuksköterska.
Toll	Tull.
Varsling	Larm, underrättelse.

Svensk-norsk ordlista för krishanteringsaktörer

SVENSKT UTTRYCK	NORSK FÖRKLARING
Ambulanshelikopter	Ambulanshelikopter.
Anhöriga	Pårørende.
Brytpunkt	Venteplass for hjelpestyrker.
Flygräddning	I Sverige är flygräddning en del av Search and Rescue (SAR). Flygräddningsarbetet i den svenska räddningsregionen leds operativt av den integrerade Sjö- och flygräddningscentralen (JRCC).
Första insatsperson, FIP	Første innsatsbil brannvesenet.
Vindruter rapport	Initiell situasjonsrapport.
I väntan på ambulans, IVPA	I venten på ambulanse-innsats, en form av prehospitalt arbete som räddningstjänsten utför i svenska kommuner där det kan dröja innan en ambulans kan vara på plats.
Ledningsplats	Kommandoplass, ILKO
Lägesbild	Situasjonsbilde.
Läkare	Lege.
Medicinskt ansvarig ambulansen	Medicinskt ansvarig har ansvar för de medicinska besluten på skadeplassen och är den person på skadeplassen som har den högsta medicinska utbildningen med ledningsutbildning. Är ofta personalen i den ambulans som anländer först till skadeplassen. Motsvarar fagleder helse inom norsk insatsorganisation.
Polisinsatschef	Motsvarar fagleder politi inom norsk insatsorganisation.
Räddningsledare	Motsvarar insatsleder inom norsk insatsorganisation. Ibland kan räddningsledaren komma från en annan aktör än räddningstjänsten. Läs mer under rubriken "Sverige: vem som samordnar insatsen beror på vad som har hänt".
Insatsledare räddningstjänsten	Motsvarar fagleder brann inom norsk insatsorganisation.
Regional ledningscentral (RLC)	Politiets regionale operasjonssentral.
Sektorchef	Delleder innen brannvesenet.
Sjuksköterska	Sykepleier.
Sjukvårdsledare	Sjukvårdsledare är chef för sjukvården på skadeplassen och har logistik och resursansvar för sjukvårdsinsatsen vid en allvarlig händelse. Motsvarar fagleder helse i Norge.
Sjöräddning	I Sverige är sjöräddning en del av Search and Rescue (SAR). Sjöfartsverket ansvarar för alarmcentral och räddningsledning genom Sjö- och flygräddningscentralen (JRCC).
Skadeplass	Skadested.
SOS Alarm	Kombinerad alarmsentral for brann, helse og politi.
Styrkeledare Räddningstjänst	Utrykningsleder brann.
Totalinfo	Gemensam larminformation från SOS Alarm.
Underläge	Trenger øgonblickligen bistånd.
Uppsamlingsplats för oskadda	Samleplass for evakuerte.
Uppsamlingsplats för skadade	Samleplass skadde.

Ordförklaringar

ORD	FÖRKLARING
Aktör	Organisation som agerar.
Direktsamtal	En typ av simplexamtal mellan två Radioterminaler.
Fallback/Local Site Trunking Mode	En teknisk funktion som gör att en basstation som har förlorat kontakten med nätet skapar ett lokalt nät. Radioterminaler som är kopplade till en basstation i Local Site Trunking Mode kommer att kunna kommunicera med varandra, men inte med Radioterminaler utanför basstationens räckvidd.
Gränsöverskridande	När aktörer på båda sidor om gränsen är involverade. Exempel: Gränsöverskridande kommunikation är kommunikation som sker mellan Norge och Sverige. Gränsöverskridande samverkan är samverkan som sker mellan enheter från både Sverige och Norge.
Individsamtal	Ett röstsamtal mellan enbart två Radioterminaler.
ITSI-nummer	Individual TETRA Subscriber Identity. Ett ISSI-nummer med landskod och nätkod.
ISSI-nummer	Individual Short Subscriber Identity.
Joint Rescue Coordination Center, JRCC	Sjö- och flygräddningscentralen för hela Sverige, som tar emot larm och leder insatser vid sjö- och flygräddning. Centralen ligger i Göteborg och är bemannad dygnet runt.
Kommunikationscentral	Samlingsbegrepp för alla de centraler vars funktion bland annat är att koordinera och kommunicera.
Kryptering	Manipulering av data i syfte att hindra obehöriga från att ta del av innehållet.
Local Site Trunking Mode/Fallback	En teknisk funktion som gör att en basstation som har förlorat kontakten med nätet skapar ett lokalt nät. Radioterminaler som är kopplade till en basstation i Local Site Trunking Mode kommer att kunna kommunicera med varandra, men inte med tetraterminaler utanför basstationens räckvidd.
MCC-nummer	Mobile Country Code. Landskoden i Tetrasystemets nummersättning. Ingår i ITSI-numret.
Migrering	När en Radioterminal avregistrerar sig från en basstation i ett tetranät, och registrerar sig vid en annan basstation i ett tetranät som har en annan landskod eller nätkod.
MNC-nummer	Mobile Network Code. Nätkoden i Tetrasystemets nummersättning. Ingår i ITSI-numret.
MNI-nummer	Mobile Network Identity. MNI-numret består av landskod (MCC) och nätkod (MNC).
Personuppgifter	All slags information som direkt eller indirekt kan hänföras till en fysisk person som är i livet. Det som avgör om information räknas som personuppgifter är alltså om det går att identifiera en person med hjälp av informationen.
Sammankoppling av talgrupper	Gemensamt begrepp för alla olika sätt att koppla samman talgrupper: länkning, gruppkombinering och patchning.
Samverkan	Kommunikation, koordination och samarbete som syftar till att lösa en uppgift.
Search and rescue, SAR	Eftersökning och räddning.
Tetraterminal	En sändare/mottagare för att kommunicera i tetranäten Nødnett och Rakel.

Förkortningar

Förkortningar

ORD	FÖRKLARING
SKC	Säkerhetspolisens kommunikationscentral
O-PST	Operasjonssentere Politiets sikkerhetstjenste
ISI	Inter System Interface
MSB	Myndigheten för Samhällsskydd och Beredskap
DSB	Direktoratet för samfunnsikkerhet og beredskap
HRS	Hovedredningssentralen
JRCC	Joint Rescue Co-ordination Center, Sjö och flygräddnings centralen
SDS	Short Data Service
GPRS/LTE	General Packet Radio Service / Long Term Evolution
DGNA	Dynamic Group Number Assignment

Referenser

Referenser

Personuppgiftslag (1998:204)

Riktlinjer för samverkan i Rakel, MSB

Felles sambandsreglementet för nödetater och andra beredskapsarbetare

Gemensamma grunder för ledning och samverkan vid samhällsstörningar,
MSB, 2014

www.krisinformation.se/detta-gor-samhallet/samhallets-ansvar

www.regjeringen.no/no/dokumenter/stmeld-nr-22-2007-2008-/id510655/?q=&ch=6

